

chef, en Mand, som skal lede Bestyrelsen af de enkelte Grene under Ministeriet, og skal være den, der skal bevare hele Administrationens Tradition under de stiftende Ministre, og den, der i Detailen skal gennemføre Ministrens Tanker, er ikke nogen tilstrækkelig Gage, hverken som Begyndergage (2400), naar man seer hen til den Dygtighed, der skal medbringes, det Talent, som Bedkommende maa være i Besiddelse af, og som han isorveien med Dpoffrelse har erhvervet sig, eller som Dprikningssgag betragtet; og hvad der gjælder om Departementschefer troer jeg ogsaa maa gjælde om Contoirchefer. Efter den Alder, hvori man i vore Ministerier bliver Contoirchef, efter den Dygtighed, der forlanges af en Contoirchef, og efter hvad der behøves til at føre et, ingenlunde overdaadigt og nydelsesfuldt, men nogenlunde sorgfrit og anstændigt Liv i Kjøbenhavn, saaledes som det maa føres af den, der ved sin Dannelse har faaet visse aandelige Fønsødenheder, og som han for ikke at synke i sin Dygtighed maa vedligeholde, maa en Gage af 1400 Rd. betragtes som utilstrækkelig. Jeg skal tilføje den Bemærkning, at det er vanskeligt at see, hvilke Forbedringer i Vilkaar Embedsmændene i Grunden ville faae ved denne Lov, fordi der til Forbedringerne svarer visse Førringelser, der ligge deels indenfor deels udenfor Loven. Udenfor Loven ligger blandt Andet det, at de i Kjøbenhavn levende Embedsmænd hidtil i det Væsentlige have nydt Skattefrihed, en Skattefrihed, der ifølge de nyere Love tildeels er og tildeels vil blive dem berøvet; indenfor Loven ligger blandt Andet det, at Beklædelsen i de første Aar af en Stilling som Cancellist, Copist, eller hvad andre Navne disse Stillinger have, ikke er i Kraft af kongelig Ansættelse og altsaa ikke kan medføre Pensionsberettigelse. Det er nu Noget, som vil berøre enkelte Mænd, der i en fremrykket Alder maae blive i disse Stillinger, meget stærkt, og Noget, der overhovedet vil berøre alle Embedsmænd, idet de meget sildigere opnaae Berettigelsen til en høiere Pension, og hvad især vil blive føleligt, hvis Skjæbnen maatte føre det med sig, at de enten af Mangel paa tilstrækkelig Dygtighed eller af andre Omstændigheder ikke maatte kunne vedblive at tjene Staten. Jeg troer, at det Spørgs-

maal, jeg her har berørt, er et saadant, der kræver en omhyggelig Drøftelse, hvis Landstinget ellers ikke vil vedtage dette Lovudkast saa at sige paa Andres Ord, og uden at de Andres Drøftelse har foreligget i den Omstændelighed, hvori den jo da burde foreligge. Naar jeg nævnte som et andet Punkt Bestemmelsen om Accumulationen af Embeder, saa hentydede jeg tillige til, at en lignende Paragraph staaer i en Lov, der tidligere er vedtagen af Landstinget og senere sanctioneret, og de Indvendinger, den Modsigelse, denne Paragraph dengang mødte her i Landstinget, troer jeg maa opfordre til en alvorlig Drøftelse af dette Punkt. Min Mening er nu, at en saadan Bestemmelse i og for sig ingenlunde er heldig. Den almindelige Regel, at naar et Embede bestrides af en Mand i et andet Embede, saa skal det Halve af disse Lønninger med Undtagelse af den højeste falde bort, er altfor almindelig, og altfor mechanic til, at den kan passe i et hvert Tilfælde, og den passer slet ikke med Hensyn til en heel Deel af saadanne Embeders Beskaffenhed og vil blive betænkelig i sine Virkninger, naar man vil lade den faae Anvendelse paa en Mængde Gagebestemmelser for mindre Embeder, der ikke ere fastsatte under saadanne Forudsætninger. Der er et ikke saa ganske ringe Antal Embeder, for hvilke Gagen er fastsat, just som den er, fordi det altid har været forudsat, at dette Embede ikke vilde blive besørget eller betragtet som Hovedembede, men vilde blive forbundet med et andet Embede. Naar nu en saadan Bestemmelse som den her foreslaagede træder i Kraft, vil det efterhaanden, som de nuværende Embedsmænd gaae af, og disses Tjenester skulle overdrages til Andre, vise sig, at man ikke kan komme ud af det med denne Bestemmelse, ligesom det ogsaa strax for de Embedsmænd, der forene flere saadanne Embeder, vil medføre en Førringelse i Vilkaar, idet man nemlig vil fordre et Arbejde udført af dem for en ringere Betaling end den, der efter den Førringelse, som Lønningerne i Almindelighed erkendes at trænge til, nu kan ansees for at staae i det rette Forhold til selve Arbejdet. Kommer man nu til at indsee dette, og kommer man saa og vil forandre eller forbedre Lønningsloven ad den Vej, der er anvist,